

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1043210/6

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב – אב"ד, הרב יצחק הדאיה, הרב משה בצרי

המבקש: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד צחי זיסמן)

נגד

המשיבה: פלונית

הנדון: דחייה על הסף של בקשה לביטול הסכם בטענת אי־הבנה

פסק דין

הנדון שלפנינו הוא "כתב אישום" שמגיש בא כוח המבקש-התובע=הבעל, נגד בית הדין הרבני, הרכב דנן.

מדובר בבני זוג שעניינם נידון בבית הדין, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם, כאשר הבעל היה מיוצג על ידי עורך דין מטעם הלשכה לסיוע המשפטי. הצדדים הגיעו לידי הסכם גירושין בתאריך ו' במרחשוון תשע"ז (7.11.16). הגירושין נערכו כשבוע אחר כך, בתאריך י"ד במרחשוון תשע"ז (15.11.16).

תחילתו של התיק בתביעת גירושין שתבע הבעל בתאריך י"ז באב תשע"ה (2.8.15). בתאריך י"ט באדר ב' התשע"ו (29.3.16) לאחר שהתיק הועבר על ידי כבוד נשיא בית הדין הרבני הגדול, מבית הדין בחיפה, התקיים דיון בנוכחות הצדדים ובאי כוחם, ובמהלכו הסכימו הצדדים ללכת לגישור אצל הרב אלון נגוסה.

הגישור לא צלח, ובא כוח הבעל דרש לפתוח מחדש את תביעת הגירושין.

בדיון שהתקיים בתאריך כ"ב כאלול התשע"ו (25.9.16) ביקש ב"כ הבעל לזמן את האישה, שלא הופיעה לדיון, בצו הבאה. בית הדין סירב לבקשה, ונקבע מועד ללא זימון בצו הבאה.

בדיון שהתקיים בתאריך ו' במרחשוון תשע"ז (7.11.16), נכחו הצדדים ובאי כוחם. בית הדין הביא את הצדדים להסכמות, כאשר הבעל ובא כוחו דאז, מנהלים משא ומתן עם האישה ובא כוחה באולם בית הדין ומחוץ לאולם.

יוער כי הבעל יוצג על ידי עו"ד גילי יאסו מנתניה, שהוא עצמו דובר אמהרית!

כיום בא בא כוח הבעל (הנוכחי) לטעון טענות שכביכול הבעל – הדובר אמהרית – לא הבין את אשר נאמר בדיון, תוך טענה כי הבעל הוטעה על ידי בא כוחו הקודם, וכי בית הדין לא מילא את חובתו לבדוק אם הצדדים מבינים את משמעות ההסכם וכו'.

ב"כ הבעל (הנוכחי) שכלל לא היה בדיון האמור, מעלה טענות למכביר, תוך קביעת עובדות כנגד בית הדין וכנגד בא כוחו הקודם של הבעל. בין השאר קובע בא כוח הבעל (סעיף

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

8) שהבעל מעולם לא הסכים להסכם שנכתב בפרוטוקול – הסכם שאליו הגיעו באי כוח הצדדים והצדדים לאחר משא־ומתן.

בא כוח הבעל טוען טענות כנגד ניהול המשא־ומתן שניהל בא כוחו הקודם של הבעל (ראה סעיף 9), 'קובע' אם הייתה הצדקה לביטול התביעה בבית המשפט אם לא, ומסכם כי מדובר בהסכמות מקפחות, ודורש ביטול ההסכם בטענה של "צדק צדק תרדוף".

לבוא ולטעון כי בית הדין לא מילא את חובתו באישור ההסכם, כנטען בסעיף 12 ולהלן בכתב התביעה, זו חוסר דרך ארץ ועזות מצח – בלשון המעטה.

בית הדין לא רק שאישר את ההסכמות אלא אף נתן להסכמות תוקף של החלטת בית הדין – לאחר שבירר ונוכח לדעת כי הצדדים הבינו את משמעות ההסכם. בית הדין נתן להסכמות תוקף רק לאחר שעובדה זו הייתה ברורה לבית הדין.

כפי שצוין, הבעל יוצג על ידי עו"ד מטעם הלשכה לסיוע המשפטי, שהסביר לבעל, הן בבית הדין והן מחוץ לאולם, את משמעות ההסכם.

אם אכן לא הבין הבעל את משמעות ההסכם, מדוע בא לסידור גט ללא שבדק את משמעות ההסכם? מדוע 'נזכר' הבעל אך ורק לאחר ארבעה חודשים כי לא הבין את משמעות ההסכם וכו'??!

מכתב התביעה עולה ריח חריף של זלזול (מצד בא כוח הבעל) באינטליגנציה של הבעל ובא כוחו הקודם, בנוסף על ביזיון בית הדין!

האם יש כאן ניסיון לשפר תנאים לאחר שקיבל הבעל את מבוקשו – גירושין?

בית הדין שב ומבהיר כי הבעל היה מיוצג על ידי עורך דין דובר אמהרית. הבעל אף ניהל באמצעות בא כוחו משא־ומתן על פריסת הסכום של 60,000 ש"ח, כשבית הדין מציע פריסה מסוימת, הבעל מביע התנגדות, וחוזר חלילה – עד שלבסוף הושאר הדבר להכרעת בית הדין. וכך כל הטענה שהבעל "לא הבין ולא ידע" – אין לה על מה להתבסס.

כאמור, בית הדין שוכנע למעלה מכל ספק שהבעל, ברצותו גירושין, הסכים להסכם הנ"ל מרצונו החופשי, כדי להימנע מדיוני הוכחות וכו', ולאחר שבית הדין נוכח ששני הצדדים הבינו היטב את משמעות ההסכם, אישר אותו בית הדין.

לאור האמור, בית הדין דוחה את תביעת הבעל על הסף, ומחייב את הבעל בתשלום הוצאות בסך 1,000 ש"ח שישולמו לאוצר המדינה.

אם יבקש הבעל להמשיך ולהטריד את בית הדין בבקשות מהסוג הנ"ל, יפסוק בית הדין הוצאות לדוגמה.

בית הדין מורה להעביר החלטה זו לצדדים וכן למרכז לגביית קנסות – לשם גביית הסכום האמור מהבעל בגין הוצאות משפט.

ניתן ביום י"ח באדר התשע"ז (16.3.2017).

הרב משה בצרי

הרב יצחק הדאיה

הרב צבי בן יעקב – אב"ד